Dilluns 1 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 1,14-20): I després que Joan fos arrestat, anà Jesús a la Galilea, i hi predicava l'evangeli de Déu, dient: «S'ha complert el temps, i el regne de Déu és a prop; convertiu-vos i creieu en l'evangeli».

I passant per la vora del mar de la Galilea, veié Simó i el germà de Simó, Andreu, tirant les xarxes al mar, ja que eren pescadors. I els digué Jesús: «Veniu darrere meu i us faré ser pescadors d'homes». I immediatament, deixant les xarxes, el seguiren. I avançant una mica veié Jaume el del Zebedeu i Joan, el seu germà, i ells també eren a la barca reparant les xarxes. I immediatament els cridà. I deixant el seu pare, Zebedeu, a la barca amb els jornalers, se n'anaren rere ell.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Convertiu-vos i creieu en l'evangeli»

Mn. Joan COSTA i Bou
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens convida a la conversió. «convertiu-vos i creieu en l'evangeli» (Mc 1,15). Convertir-se, a què? millor fóra dir, a qui? A Crist! Així ho expressà: «El qui estima el pare o la mare més que a mi, no és digne de mi» (Mt 10,37).

Convertir-se significa acollir agraïts el do de la fe i fer-lo operatiu per la caritat. Convertir-se vol dir reconèixer Crist com a únic senyor i rei dels nostres cors, dels quals en pot disposar. Convertir-se implica descobrir Crist en tots els esdeveniments de la història humana, també de la nostra personal, sabent que Ell és l'origen, el centre i la fi de tota la història i que per Ell tot ha estat redimit i en Ell assoleix la seva plenitud. Convertir-se suposa viure d'esperança, perquè Ell ha vençut el pecat, el maligne i la mort, i l'Eucaristia n'és la garantia.

Convertir-se comporta estimar Nostre Senyor més que res aquí a la terra, amb tot el nostre cor, amb tota la nostra ànima i amb totes les nostres forces. Convertir-se pressuposa lliurar-li el nostre enteniment i la nostra voluntat, talment que el nostre capteniment faci realitat el lema episcopal del Sant Pare, Joan Pau

II, Totus tuus, és a dir, Tot teu, Déu meu: i tot és temps, qualitats, béns, il·lusions, projectes, salut, família, treball, esbarjo, tot. Convertir-se requereix, doncs, estimar la voluntat de Déu en Crist per sobre de tot i gaudir-ne, la qual cosa demana agrair tot el que s'esdevé de part de Déu, fins i tot contradiccions, humiliacions, malalties, i veure-les com a tresors que ens permeten de manifestar més palesament el nostre amor a Déu: si Tu ho vols així, jo també ho vull!

Convertir-se requesta, doncs, com els apòstols Simó, Andreu, Jaume i Joan, deixar «immediatament les xarxes» i anar-se'n amb Ell (cf. Mc 1,18), un cop sentida la seva veu. Convertir-se és que Crist ho sigui tot en nosaltres.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Així com els pecats amb la seva pestilència oculten el valor de la salvació, en plorar-los esdevenen or valuós» (Sant Gregori el Gran)

- «Preparar el camí, preparar també la nostra vida, és propi de Déu, de l'amor de Déu per cada un de nosaltres. Ell no ens fa cristians per generació espontània. Ell prepara el nostre camí, prepara la nostra vida, des de fa temps» (Francesc)

- «S'anomena sagrament de conversió [a la Confessió], perquè realitza sacramentalment la crida de Jesús a la conversió (cf. Mc 1,15), el pas de retornar al Pare del qual hom, pecant, s'ha allunyat. S'anomena sagrament de la Penitència, perquè consagra una decisió personal i eclesial de conversió, de penediment i de satisfacció del cristià pecador» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.423)